Գէ էր ո՞ր գէւորք դատանաւ[1] խւրոյ բազո՞մ եպ՞սօք արքային և իշխանօք յաղթամարայ. իսկ այն մագաղատի վերայ գրեալ էր նշանագրով երկաթագրով, գաւազանակերպ գրով. նշան փառաւորութեան է այս . . .* քէն է. այս նշան . . . այբ է։

Արդ այս[2] գրով[3] գրեալ էր զոր դժուարաւ ընթեռնուլ ոք կարէր, և ինձ պատահեալ այն տետրակն յոյժ ուրախացայ, և ընթերցայ. և տեսանելով հայրապետին՝ հարկեաց ի վ՞ր իմ, թէ գրեաց զսա այժմուս ժամանկի գրով, զի դիւրին լիցի առ ի ընթեռնուլ։ Արդ յանձն առի ակամայ, զի ոչ էի բաւական այդմ բանի։ Գրեցի զերկուսին տետրակունք ի վայելումն զերբերջանիկ Տ՞ր յոհաննէս կ՞թկոսին, եւ բաքունի յովաննէս վրդպ՞տին որ մականուանբ աղաջան ասի, եւ զհետ նոցա գալած կ՞թկոսաց։

Արդ խնդրեմ ա՞ծասէր ընդերցողացդ, յիշեցէք և ողորմի ասացէք անպիտան[4] Ղազարիս, որ եմ գծօղ այս տետրակիս և դուք[5] յիշեալ լիջիք ի ք՞սէ ամէն։

1 = մատանա՞ւ արդեօք թէ՞ դատաստանաւ.

* տ. գրքի վերջում տիպ Ա.

2 Զ. տղմ.

3 գրով-ից յետոյ ջնջ. նշ. գլ

4 Զ. անպիտան-ից յետոյ, ջնջ. նշ. Պար

5 Զ. տղմ.